

az asszony, és kezdődött a tánc: a macska
 lába üszkösödni kezdett, és úgy ugrálgatott,
 hogy árnyéka a temetőkert téglafalán
 egy égbe hasztalan kapaszkodó bokor
 sziluettjét idézte. A szeretkező párra
 vetülő lámpafény pedig amóbamozgással
 a vak térben tapogatózó polip képét vetette
 a klórszagú lepedőre. A bokor és a polip
 megértették egymást – összerendezett ritmusuk
 a tengerhullámvásznál is mélyebb megnyugvást,
 harmóniát, elnyugvó, a mélyalváshoz
 készülődő Föld lélegzetének hegyeit, völgyeit
 rajzolta ki – mindenki érezhette, aki
 összevetette őket, hogy van remény.

Tóth Kinga

szoborpark

„szabad élet, szabad madár, szabad, aki szabadon jár”

rád nőtt egy béka egy tücsök a lábából
 tintacérnákon kapaszkodik egy letakaróbogár
 tintalábakkal takarod magad gumikerekre
 kötöd a messzevivő túracipőt függőágyat
 kötözöl a fák közé és hidegben alszol
 hidegre jössz haza is kisebbek a hegyek de
 amíg lehet amíg nem torlaszolják kitarolt
 erdőkkal az egyik nyelvet a másiktól amíg
 nem hordják le a hegyeket és nem fejezik
 be azonnali intézkedéssel a barlangjáratokat
 az egyik és a másik nyelvem között
 addig elérlek addig a réteken még nem
 húznak fehér tiltóvonalakat ez a bokor
 szögleten kívüli ez a nyúlüreg idegenség és
 veszélyes ez a mondat újraformálós mert
 másik szókatagóriákat tartalmaz a sátorhelyed
 a fűszálakat csak a feléig kaszálhatják
 mert a centiméter is tiloszó lesz
 mint a hegy egyik fele a másik viszont
 itthoni mi lesz a kétfajta kövekkel
 a kétoldalú hegyekkel átváltozik-e a folyó színe
 ha meglátogatlak átváltozik-e a visszhang
 ha át akarok ordítani vagy biciklizz most

most gyorsan ott át azon az ösvényen
vagy most van a pont amikor meg kell fordulni másik
nagyon messzi erdőben helikoptereken szállnak le
az új követelők vadászpuskákkal tévesztik össze
a vadakat a másikkal
egy egykerekű vagy egy kétkerekű messziről
akár egy hosszú nyakú állat is lehet egy emberszó
a másikon messziről akár egy zsákmányállathang
is lehet vannak még másik helyek ahol már utcákon
is átváltoznak a színes kabátos tüntetők megprémésednek
finom szőrű gazellák hatalmas jó húsu bölények lesznek
megszaporodik az állatállomány és akkor a jóvadásznak
a jórendésnek lőni kell égettetet porozni
és prémszőnyegbe botlanak a többiek akik szoborrá
válnak és nem négy manccsal menekülnek tovább
hanem megmerevednek és rajtuk nem megy már
át a puska és akkorak hogy egy markológép sem tudja
elemelni őket és mindenkinek aki nem hajtott prémet
most oldalognia kell mert nem fért át közöttük
és ezek a kövek aztán igazán hidegek és nyomás keletkezik a
mellkasodon és ezt a nyomást nem fogja a meditáció
sem a törökülés elmulasztani mert ez olyan mint a puska lövés
lyukat üt a vázon és belemélyed a nyálkarendszerbe
átengedi egészen a legbelső szervig
oda ágyazódik be az idegenség
és addig dolgozik odabenn amíg
mindennek ellenére megszeli a szűkületet

sodrásirány

hagyj nekem itt egy talizmánt egy objektet
olyat mint egy infúzió amit valahogy egy szövetből
vagy az orrodból valahonnan ahol utoljára vérzett
mindegy halászd ki a vízből szedd ki valami víziállat
szőréből nyomj bele az agyagba nem baj ha felfázás lesz
azt mondják a kagylóból mindig kijön egy nagyhajú nő
mint a hatvanas években aranykagylóbikinihöz húsbikinihöz
nézem végig ahogy beszívod a kisállatokat azt mondom
meg tudom főzni csináltam már másra most lehet az is
lehet szögelni is tudnék vagy kalapácsot adogatni ha munkálatok
vannak sziklára épített homokra épített a folyóra
ahol ugyanazok a daruk mint egy másik oldali másik ablakban
vattavirág mellé agyagban talált gyökerekből fontak

koszorút ékeket az ósaszonyok megáldották és szent füvek
 lettek belőlük visszánövesztették a hódok elhullott szőrét
 beburkolták a kérészeket felélesztették a bábokat
 kettő lett belőlük és egyik sem üreges ecetescukrosat főztek
 mint a magyar salátaöntet abban megragad a haj is a szőr is
 a sima puha szirmú hegytetői virág összemossa-e az egészet
 az a folyás aminek a tetejétől kajakozom lefele és az összes
 kikötőjén bedobok egyet a talizmánjaidból és felszedek
 egy másikat megyek meg abba a kikötőbe leszededegetem
 a grafitos szíveket újra a falakról ezen a nyelven nem beszélek
 a feledet nem fogom megérteni mégis a városod meg az enyém
 között lefotózom legyen erről egy papírkép újságba való ott volt
 egyszer egy hód és bele lehetett az agyagba is ragadni és nagy
 fauszályokra ülni ellopni a hódvárából a legvastagabbat
 arra fonnak az asszonyok is fűszőnyeget meg herbseket
 összekeverik a szavakat mind egy másik országból jön
 ahol abban a nyelvben viselkednek nekem melyik szervem
 melyikkel van összekapcsolva megtalálom köztük a vezetőket
 amivel ki is lehet kötni amivel megérted amit mondok
 ezeket lehetne a vízben képzelni ott a közvetítő híd alatt
 kifigyelni a sodrásirányt és egyszer ráengedni a hasat
 a testet a farönkömet azt mondani csak úszom

egy nagy hangárban próbáljuk aztán ki a hangot
 pont olyan mint valahány éve egy barna pont olyan
 a zene is de a női szereplőt előbb ki kell engednem
 a számon ebben a nőben ennek a nőnek egyszer volt
 egyszer volt összekapaszkodtak a molekulák dudoros
 sejtek gumóalakzatot hordott annak énekelt egyszer
 ez a nő akinek a számat most kinyitom akinek magasabb
 lett a hangja együtt vinnyog akár a gémekekkel füttyül
 amikor a kékbegyek rátelepednek a hegyi fákra
 jó magasan de még nem a levegőtlen helyen
 ezek a madarak jókedvűek a nő is nyitott gémeskút
 nyomókarral engedem le a légcső-nyelőcső szelepet
 mint a csőbalerinának annyian énekelnek belőlem
 mind aki csak keresztülutazott gyors hajókon
 vagy kikötőben maradt egy-egy rezgetőszálon
 aztán felemelte a kampókat a szálak meg begyógyultak
 most én húzom a vonót magamból szálazok